

Abstrakt

Práce se snaží vykreslit podobu dobové výroby animovaných děl v kontextu státně-socialistického modu produkce. Skrze otázkou zdánlivé autonomie odvětví kresleného a loutkového filmu v období ředitele Krátkého filmu Kamila Pixy (1969–1985) se pokusíme přesněji naznačit pozici uvnitř re-centralizované organizačně-dramaturgické struktury státního filmového podniku, k níž dochází počátkem takzvané normalizace. Animovaný film měl odlišnou pozici a funkci oproti hrané tvorbě uvnitř československého filmu, tudíž se jako pomyslná autonomie můžou jevit i promyšlené kroky vedení úpravy systému výroby. Na příkladu ateliéru v Čiklově ulici načrtneme mód výroby loutkového filmu, který se podobal spíše řemeslné dílně a udržovala si pomyslnou autonomii, dokud měla svůj vlastní prostor.